Nr. 4. Warszawa, dnia 30 Kwietnia 1926 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5.
Telefon redakcji: 280-94, administracji: 243-35. Konto czekowe: P.K.O. Nr. 30-177.
Cena jednego egzemplarza 1 zł. 25 gr. Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ.

III. 58. Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego w przedmiocie cen na drzewo opałowe.
IV. 59. Pismo okólne Wojewody Warszawskiego w sprawie nadawania Krzyża Zasługi.
60. Pismo okólne Wojewody Warszawskiego w sprawie przyjmowania i noszenia odznaczeń i orderów cudzoziemskich przez obywateli Rzplitej.
61. Pismo okólne Wojewody Warszawskiego w sprawie zmiany w podziale czynności Urzędu Wojewódzkiego.
62. Pismo okólne Wojewody Warszawskiego podające na podstawie reskryptu M. S. Wew. z dnia 29 marca r. b. № SA. 445 — wyjaśnienia w sprawie stosowania rozporządzenia Rady Ministrów o regulowaniu cen.
63. Pismo okólne Wojewody Warszawskiego w sprawie meldowania mieszkańcow.
64. Pismo okólne Wojewody Warszawskiego w sprawie wykazu zabronionych utworów teatralnych.
65. Pismo okólne Wojewody Warszawskiego w sprawie afiszów z tekstem polskim i żydowskim.
66. Pismo okólne Wojewody Warszawskiego w sprawie ochrony rybołóstwa.
67. Wykaz zaraźliwych chorób zwierzęcych.
VI. 68. Zezwolenia na kwestę.
VII. 69. Odebranie i przywrócenie prawa debitu pocztowego.
VIII. 70. Ostrzeżenia.
IX. 71. Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.
Dział obwieszczeń nadesłanych:
a) Komunikaty o zaginięciu i poszukiwaniu osób wojskowych i cywilnych.
b) Komasacje i parcelacje gruntów.
c) Licytacje i postępowania spadkowe.
d) Zagubione dokumenty.
e) Różne.

III.

58.

Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego w przedmiocie cen na drzewo opałowe.

W wykonaniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1 lutego 1924 r. (Dz. Ust. R. P. № 14 poz. 140 § 9) w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym, po zasięgnięciu opinji Komisji, powołanej w myśl powyższego rozporządzenia, zarządzam co następuje:

cenę drzewa opałowego, oznaczoną rozporządzeniem mojem z dn. 25 marca 1926 r. za L.R.W. 5/21/L na m-c marzec — pozostawiam bez zmiany na miesiąc kwiecień 1926 r.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1926 r.
L RW. 5/21/L.

Wojewoda:
(—) Sołtan

IV.

59.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie nadawania Krzyża Zasługi.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Niniejszem podaję Panom do wiadomości

i ścisłego stosowania, wyciąg z okólnika M. S. W. № 37 z dn. 29 marca 1926 r. Nr. AP. 2462.

Ustawą z dnia 23 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) został wprowadzony w życie Krzyż Zasługi.

Krzyż Zasługi jest odznaczeniem, zajmującem miejsce po Krzyżu Kawalerskim orderu „Odrodzenia Polski” oraz krajowych odznakach otrzymanych za czyny bojowe. Przy stawianiu wniosków o odznaczenie Krzyżem Zasługi należy przestrzegać postanowień zawartych w art. 1 powołanej ustawy o ustanowieniu Krzyża Zasługi oraz zasad wyszczególnionych w niniejszym okólniku.

Przyjęto, że z reguły Złotym Krzyżem Zasługi mogą być odznaczani urzędnicy państwowi od VI st. sł. w górę i wojskowi począwszy od podpułkownika:

Srebrnym Krzyżem Zasługi, urzędnicy VII, VIII, IX i X st. sł. i wojskowi, począwszy od majora w dół.

Bronzowym Krzyżem Zasługi, urzędnicy XI i XII st. sł., funkcjonarjusze niżsi, podoficerowie i szeregowi.

Osoba odznaczona czterokrotnie srebrnym względnie bronzowym Krzyżem Zasługi może następnie otrzymać złoty, względnie srebrny Krzyż.

W sposób analogiczny będą powyższe zasady stosowane do osób nie będących funkcjonarjuszami państwowymi.

Wnioski o odznaczenie stawiane być mają przy użyciu formularza, w którym szczegółowo wypełniane być muszą odpowiednie rubryki.

Wnioski o odznaczenie Krzyżem Zasługi należy sporządzać dla każdego kandydata osobno. Wnioski o odznaczenie złotym Krzyżem Zasługi należy przygotować w trzech egzemplarzach, srebrnym i bronzowym zaś w dwuch. Wszystkie egzemplarze będą opatrzone własnoręcznym podpisem Ministra.

Co do poszczególnych rubryk formularza wyjaśniam: w rubryce 5 stopień proponowanego odznaczenia, należy podać rodzaj Krzyża: złoty, srebrny, lub bronzowy wraz z zaznaczeniem poraz który Krzyż ma być nadany. W rubryce 6 przy życiorysie należy podawać także takie istotne momenty, które mogą mieć znaczenie dla właściwej oceny zasług kandydata. W rubryce 14 należy jaknajstaranniej wykazać wszystkie czyny i zasługi kandydata uzasadniające, zgodnie z ustawą, odznaczenie. W rubryce 16 natomiast należy w kilku słowach przytoczyć formułę, ujmującą zasługi kandydata tak, jak one mają być podane w odnośnem zarządzeniu, w Monitorze Polskim i w dyplomie (np. „za zasługi położone na polu organizacji armji”, „...pracy społecznej” i t. p.). Rubryka 17 ma zawierać opinję i podpis właściwego Wojewody co do zamierzonego odznaczenia zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1924 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 225). W wypadku, gdy kandydat obywatel polski — stale przebywa zagranicą, opinję Wojewody należy zastąpić opinją odnośnego Poselstwa, uzyskaną za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Inne rubryki nie wymagają bliższych objaśnień.

Wnioski o odznaczenie należy zasadniczo przedstawiać tym Ministrom, w których zakresie działania została zasługa położona. Jednakże gdyby zachodziły wypadki, że zasługi kandydata do odznaczenia zostały położone w dziedzinie, należącej do zakresu działania nie tego z Ministrów, **któremu kandydat ze względu na swoje stanowisko służbowe podlega**, odnośne wnioski przedstawiać należy kompetentnemu pod względem personalnym Ministrowi, lecz za pośrednictwem i z opinją rzeczową (rubryka 18) Ministra w którego zakresie działania zostały położone zasługi. Z inicjatywą o odznaczenie obywateli obcych należy z reguły występować do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Nadto zawiadamiam, że został wniesiony do Sejmu projekt ustawy w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 marca 1923 r. o ustanowieniu Krzyża Zasługi, wprowadzający między innemi zmiany w art. 1 powołanej ustawy w kierunku uprzystępnienia nadawania tego odznaczenia.

Niniejsze zarządzenie wydaje się na podstawie okólnika p. Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 marca 1926 r. Nr. 34/247 Or. Jednocześnie tracą moc obowiązującą poprzednie okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 sierpnia 1923 r. Nr. 89/OP. 9212 i z dnia 27 sierpnia 1924 r. Nr. 93/AP. 7081.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

60.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie przyjmowania i noszenia odznaczeń i orderów cudzoziemskich przez obywateli Rzplitej (art. 96 Konstytucji).

Do Panów Naczelników Wydziałów, Pana Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Warszawskim Urzędzie Wojewódzkim, Pana Wojewódzkiego Komendanta P. P., Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Okólnikiem Nr. 101/OP. 9446 (z 28.8 1923 r. Dz. Urz. Nr. 6, poz. 137) zwróciło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uwagę, iż stosownie do postanowienia ustępu 2 art. 96 Konstytucji — osoby, które otrzymały lub w przyszłości otrzymają tytuły i ordery zagraniczne, obowiązane są do uzyskania zezwolenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej na przyjęcie i noszenie tych odznaczeń.

Ponieważ zauważono, iż postanowienie powyższe art. 96 Konstytucji nie jest ściśle przestrzegane, przeto zechcą Panowie zwrócić baczną uwagę na powyższe i w razie zauważenia nieprzestrzegania wspomnianego przepisu przypomnieć danym osobom konieczność uzyskania zezwolenia Pana Prezydenta Rzplitej, zachowując tryb postępowania, wskazany powyższem okólnikiem, przesłanym Panom przy piśmie moim z dnia 4.IX. 23 r. L. Pr. 1557/1.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

61.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie zmiany w podziale czynności Urzędu Wojewódzkiego.

Do Panów Naczelników Wydziału i Pana Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Urzędzie Wojewódzkim.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.II 1924 Dz. Ust. Nr. 21, poz. 225 w przedmiocie o organizacji władz administracyjnych II instancji zarządzam aby od dnia dzisiejszego wszystkie sprawy osobowe urzędników Urzędu Wojewódzkiego i urzędów mnie podległych załatwiane były w Wydziale prezydjalnym.

Wyjątek stanowią sprawy osobowe urzędników i niższych funkcjonarjuszów technicznych pozostających na etacie Ministerstwa Robót Publicznych, które nadal będą załatwiane w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych Urzędu Wojewódzkiego i sprawy osobowe funkcjonarjuszów niższych Urzędu Wojewódzkiego i Starostw zatrudnianych pracą fizyczną (szoferzy, woźni, gońcy, woźnicy, stróże, posługacze i t. p.) które załatwiane bądą w dalszym ciągu w Wydziale Budżetowo-gospodarczym.

Akta osobowe personelu kontraktowego zatrudnionego przy odbudowie kraju, udzielaniu pomocy lekarskiej funkcjonarjuszom państwowym, przy zwalczaniu zarazy płucnej u bydła, oraz kontraktowych pracowników inspekcji sanitarno-obyczajowej winny odnośne Wydziały przesłać bezzwłocznie Wydziałowi Prezydjalnemu przy dołączeniu wykazu imiennego.

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1926 r.

L. Pr. 638/6.

W o j e w o d a:

(—) *Sołtan.*

62.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego, podające na podstawie reskryptu M. S. Wew. z dnia 19 marca r. b. Nr. SA 445 — wyjaśnienie w sprawie stosowania rozporządzenia Rady Ministrów o regulowaniu cen.

Panom Starostom Województwa Warszawskiego.

Poniższe wyjaśnienie M. S. Wew. udzielam do wiadomości zwracając uwagę na § 2 rozporządzenia Rady Ministrów D. U. R. P. poz. 101 z r. 1926, wedle którego Magistraty miast wydzielonych z własnej inicjatywy i na podstawie własnych uchwał przystępują do powołania Komisji do badania cen, natomiast Zarządy wszystkich innych gmin miejskich i wiejskich dopiero po zatwierdzeniu przezemnie powziętych w tem względzie uchwał.

Odnośne uchwały będzie mi pan Starosta przekładał z własnym umotywanym wnioskiem, podając równocześnie, które zrzeszenia zdaniem Pana Starosty w myśl § 3 powołanego rozporządzenia należy wezwać do delegowania reprezentantów do Komisji badania cen.

Warszawa, dnia 6 kwietnia 1926 r.

L. AD. 918/28/I.

W o j e w o d a:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 19.III.1926 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH.
Warszawa, dn. 19 marca 1926 r.
Nr. 445.

O d p i s.

Do wszystkich P. P. Wojewodów (prócz Śląskiego).

W celu uniknięcia niewłaściwej wykładni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1926 r. o regulowaniu cen przetworów. zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz odzieży i obuwia przez wyznaczanie cen (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 101), udzielam pp. Wojewodom następujących wyjaśnień:

Do § 1. Wyznaczanie cen na przedmioty, wymienione w § 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10.II. 1926 r., zostało uzależnione od miejscowej potrzeby zapobiegania i przeciwdziałania nieuzadnionej gospodarczo zwyżce cen. Stwierdzenie tej potrzeby, szersze lub węższe jej ujęcie zależy od władzy właściwej (§ 2 i 9). Ceny wyznaczone w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10.II. 1926 r. będą miały charakter cen maksymalnych. Ażeby tedy nie krzywdziły tak wytwórców, jak i spożywców rozporządzenie przewiduje uwzględnienie w cenie przedmiotu jego kosztów wyrobu i usprawiedliwionych gospodarczo kosztów wymiany (pośrednictwo). W kalkulacjach wytwórców należy w każdym razie uwzględniać koszta niezbędne do wytworzenia przedmiotu.

Przy obliczaniu kosztów wymiany właściwe władze baczyć powinny, aby koszta pośrednictwa jaknajmniej obciążały kalkulację, aby zarobek pośrednika był obliczony w zależności od miejscowych warunków rynkowych.

W myśl § 1 rozpozrządzenia Rady Ministrów z dn. 10.II. 1926 r. można wyznaczać ceny bądź też na niektóre z pośród podanych niżej artykułów: na mąkę pszenną i żytnią wszelkich gatunków tak w hurcie jak i w detalu, na pieczywo pszenne i żytnie, a zatem chleb wszelkich gatunków w hurcie i detalu i na bułki; pod pojęcie pieczywa nie należy podciągać wyrobów cukierniczych. Dalej wyznaczać ceny można na mięso wszel-

kich gatunków w hurcie lub detalu, słoninę, szmalec i wyroby, wytwarzane przez wędliniarzy. Nakoniec można ustalać ceny na odzież i obuwie. Z uwagi wszakże na trudności natury technicznej, które wyniknąć mogą przy wyznaczaniu cen na te ostatnie przedmioty, już samo rozporządzenie § 2 wskazuje w ogólnych wyrazach, jakiej odzieży i obuwie dotyczy wyznaczanie cen.

Do § 2. Stwierdzanie potrzeby wyznaczania cen jak i ich wyznaczanie należy do Zarządu Gminy, niezależnie od tego, czy jest kolegjalny, czy też jednoosobowy. Zarządy gmin miejskich pierwszych 3-ch kategoryj, wymienionych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10.2.1926 r., powziąwszy uchwałę o potrzebie wyznaczania cen na wszystkie, lub na niektóre przedmioty z wyszczególnionych w § 1 rozporządzenia będą wyznaczały ceny, w trybie przewidzianym w tem rozporządzeniu, bez uprzedniej na to zgody PP. Wojewodów; Zarządy zaś wszystkich innych gmin miejskich; t. j. niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych i gmin małopolskich, liczących mniej niż 15.000 mieszkańców oraz Zarządy gmin wiejskich przedstawiają swe uchwały o potrzebie wyznaczania cen do potwierdzania Wojewodom i przystępują do wyznaczania cen dopiero po uzyskaniu zgody P. Wojewody; w zezwoleniu powinny być wymienione przedmioty, na które pozwolono wyznaczać ceny. P. Wojewodowie będą potwierdzać uchwały przedewszystkiem Zarządów gmin przemysłowych, kuracyjnych, klimatycznych i letniskowych oraz tych wszystkich, które posiadają znaczny odsetek ludności bezrolnej lub czasowo zamieszkałej.

Przed ustaleniem ceny na poszczególny przedmiot powszedniego użytku Zarząd gminy obowiązany jest zasięgnąć opinji co do wysokości ceny miejscowej komisji do badania cen, utworzonej w myśl § 3 rozporządzenia z dnia 10.2.1926 r. Sposób w jaki Komisja ta wypowiada swoją opinję, określa § 6 rozporządzenia.

Z uwagi na trudności natury technicznej związane z wyznaczeniem ceny niektórych rodzajów (gatunków) przedmiotów, wskazane jest, aby Zarząd gminy przed powzięciem uchwały co do rodzajów (gatunków) przedmiotów, na jakie należy wyznaczać ceny, wysłuchał opinji komisji do badania cen. Pewne pod tym względem ograniczenie Zarządów gmin zawiera już samo rozporządzenie, które w § 2 wskazuje, iż wyznaczać ceny można na te rodzaje (gatunki) przedmiotów, na które normalnie istnieje większe zapotrzebowanie. Co się tyczy odzieży i obuwia, to powyższe ograniczenie uzupełniono jeszcze nadto uwagą, że można wyznaczać ceny na odzież i obuwie gotowe i robocze. Zarząd gminy nie ma więc prawa wyznaczać cen na ubranie i obuwie, wykonane na zamówienie. Gotowa robocza odzież może być sporządzona z materjału bawełnianego, a więc m. in. z drelichu, cajgu i płótna półwełnianego. Co się zaś tyczy obuwia, to ceny można wyznaczać na buty z cholewami z juchtu, hamburskie i faledrowe, na kamasze męskie faledrowe, końskie, hamburskie i chromowe (ze skór krajowych) wagi ponad 900 gr. i buciki damskie wysokie i półbuciki ze skór końskich i chromowych czarnych. Zauważa się, iż uchwała Zarządu gminy co do potrzeby wyznaczania cen, jak również co do przedmiotów i ich rodzajów (gatunków), na które uznano za potrzebne wyznaczać ceny, może być w każdym czasie uzupełniona, zmieniona, lub uchylona w zależności od zmiany warunków gospodarczych, które tę lub inną uchwałę wywołały. W stosunku do tych uchwał władzy nadzorczej służą uprawnienia przewidziane w § 9. Z tego więc względu uchwały Zarządu gminy winny być odpowiednio umotywowane.

Niezależnie od własnej inicjatywy Zarządu gminy, powzięcie uchwały co do potrzeby wyznaczania cen musi nastąpić również i na skutek złożenia do Zarządu gminy takiego wniosku przez miejscowe zrzeszenia spożywców i organizacje zawodowe. Taki wniosek powinien być niezwłocznie (w terminie nieprzekraczalnym 7 dni) rozpatrzony, a powzięta w tej mierze uchwała Zarządu gminy odpowiednio umotywowana.

Do § 3. Zarząd gminy, po powzięciu uchwały o wyznaczenie cen na wszystkie lub niektóre przedmioty, wymienione w § 1, zajmie się utworzeniem Komisji do badania cen w tym celu, mając na uwadze gatunki przedmiotów, na które będzie ustalać ceny, wyznaczy liczbę członków Komisji. Zaznacza się, iż Komisje do badania cen powinny się składać z 2-ch równych grup co do ilości członków, a przedstawiających z jednej strony wytwórców, (rolnictwo, właściwa gałęź przemysłu, rzemiosło i handel), z drugiej zaś spożywców. Rozporządzenie nie ustala ilości członków Komisji, pozostawiając to do uznania Zarządu gminy, wskazuje natomiast, iż Komisja nie może liczyć mniej niż 6-ciu członków, ponieważ w skład jej muszą wchodzić przedstawiciele rolnictwa właściwej gałęzi przemysłu (rzemiosła) i handlu, — którym to przedstawicielom musi odpowiadać ta sama ilość t. j. 3 członków grupy spożywców. Zarząd gminy winien przy tworzeniu omawianych komisyj mieć na względzie, że chęć należenia do tej Komisji mogą wyrazić przedstawiciele przemysłu młynarskiego, piekarskiego, handlujący mięsem wołowem i wieprzowem

tak hurtownicy, jak detaliści; dalej przedstawiciele przemysłu masarskiego, krawcy i szewcy, wreszcie odpowiednie gałęzie handlu hurtowego i detalicznego.

Musi bowiem mieć prawo wypowiedzenia się Komisji przedstawiciel tego działu przemysłu i handlu, który jest zainteresowany w wyznaczeniu tej, lub innej ceny przedmiotu.

Celem ułatwienia zarządom gmin zbierania wiadomości o zrzeszeniach (związkach) tak wytwórców jak i spożywców, do których to zrzeszeń Zarząd gminy będzie się zwracał o delegowanie przedstawicieli do Komisji, Wojewodowie wskażą te zrzeszenia na terytorjum swego Województwa.

Do § 4 O ile pp. Wojewodowie z tej, lub innej przyczyny we właściwym czasie nie wskażą zrzeszeń, z pośród których należy powoływać członków komisji, Zarząd gminy nie będzie skrępowany w wyborze zrzeszeń. Kierownik gminy prosi właściwe zrzeszenia o wyznaczenie delegata do komisji oraz jego zastępcy względnie zastępców. W razie niewskazania przez zrzeszenia swoich przedstawicieli, lub niedelegowanie ich na 1-sze posiedzenie Komisji, Zarząd gminy powołuje członków właściwej grupy, a o ile idzie o wytwórców odpowiedniej gałęzi przemysłu i handlu według własnego uznania, przyczem zwróci uwagę, ażeby powołani przez niego członkowie Komisji mieli opinję ludzi nieposzlakowanych. Termin dla wyznaczenia delegata winien być nie krótszy od 8 dni.

Do § 5 Trzy punkty § 5 rozporządzenia wyliczają te czynności, które należą do Komisji badania cen.

A więc Zarząd gminy wysłuchuje opinji Komisji do badania cen, na jakie rodzaje (gatunki) przedmiotów wymienionych w § 1 rozporządzenia z dnia 10. II.1926 r. należy w danem miejscu ustalać ceny. Członkowie Komisji, jako najlepiej znający miejscowy rynek, mogą co do tego wydać najbardziej trafną opinję. Opinji Komisji należałoby zasięgnać i w razie projektowanych zmian co do przedmiotów, na które należy wyznaczać ceny. Opinjowanie Komisji o cenach przedmiotów powinno z zasady następować po sporządzeniu własnego obliczenia ceny, lub po sprawdzeniu złożonych przez zainterosowanych kalkulacyj. Powinno się zawsze zwracać do zainteresowanej gałęzi przemysłu i handlu z propozycją złożenia kalkulacji. Złożenia jej należy zażądać nawet wtedy, gdy wniosek o zmianę ceny nie wyszedł od producenta, lub handlującego. Nieprzedstawienie w swoim czasie kalkulacji nie krępuje Komisji do wydania opinji o cenie na podstawie własnego obliczenia. Przy wyznaczaniu ceny, jak już wyżej wspominano należy uwzględniać niezbędne koszta produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszta wymiany t. j. godziwy zarobek pośrednika.

W razie potrzeby, jak wynika z § 6 rozporządzenia Komisja może zaprosić w celu zasięgnięcia fachowych informacyj, rzeczoznawców.

Do § 6. Rozporządzenie nie wyznacza stałych terminów posiedzeń Komisji i przewiduje, że posiedzenia Komisji zwołuje się w miarę potrzeby; potrzeba zajdzie np. gdy zaszłe zmiany cen podstawowych artykułów wymagają odpowiednich zmian wyznaczonych cen na przedmioty z nich wytworzone. Posiedzenia zwołuje Kierownik Zarządu gminy bądź z własnej inicjatywy, bądź na prośbę $^{1}/_{3}$ członków Komisji, lub jej sekcji (§ 6 rozporządzenia, ustęp 3-ci), jeśli sprawa, na podstawie własnego regulaminu Komisji, może być rozpatrzona przez jej sekcję. Posiedzenie Komisji musi być zwołane w ciągu 3-ch dni od postawienia żądania zwołania Komisji.

Zasadniczo zaprasza się na posiedzenie członka Komisji, lecz nie można wzbraniać wstępu na posiedzenie ich zastępcom: baczyć należy jedynie, ażeby zastępca nie głosował w obecności delegata. W regulaminie Komisji należałoby zaznaczyć, iż członek Komisji w razie niemożności przybycia na posiedzenie, zawiadamia o tem, w celu zamienienia go, swego zastępcę oraz Kierownika Zarządu gminy.

W interesie ludności reprezentowanej przez obie grupy członków Komisji, pożądany jest najliczniejszy udział w posiedzeniach, zwłaszcza przy głosowaniu wniosków członków Komisji. Celem wywarcia nacisku na niedość sumiennych członków Komisji w kierunku uczęszczania na posiedzenia, w regulaminie Komisji należałoby ustalić zasadę, że 3-krotna nieusprawiedliwiona nieobecność na posiedzeniu członka, lub jego zastępcy oznacza zrzeczenie się pełnomocnictwa i że Komisja po stwierdzeniu tego faktu, winna się zwrócić do Zarządu gminy, celem mianowania innego reprezentanta z tejże grupy. Dobrowolne zrzeczenie się mandatu przez członka powinno być stwierdzone własnoręcznym podpisem członka Komisji, lub protokółem Komisji. W obu wypadkach nowego członka Komisji powołuje się trybem wskazanym w § 4.

Ażeby usunąć narzekania na nieotrzymanie zaproszenia na posiedzenie Komisji, lub na zbyt późne zaproszenie, wskazane byłoby, ażeby otrzymujący zaproszenie stwierdził to swym podpisem z oznaczeniem dnia, a nawet godziny otrzymania zaproszenia. Przepis ten należałoby również umieścić w regulaminie.

Tworzenie sekcyj Komisji ma na celu zaoszczędzanie czasu i wydajniejszą pracę. Członkowie sekcji mogą się specjalizować w pewnej gałęzi przemysłu. To pozwoli im bardziej fachowo badać składane kalkulacje. Można więc w miarę potrzeby tworzyć sekcję młynarską, piekarską, rzeźnicką, masarską wreszcie krawiecką i szewcką. Tworzenie sekcji handlowej byłoby zbędne, gdyż przedstawiciel właściwej gałęzi handlu będzie zasiadał we właściwej sekcji. Sekcja będzie posiadać skład ten sam, co i Komisja, lecz bardziej specjalny. A zatem musi się składać z przedstawiciela rolnictwa, właściwej gałęzi przemysłu oraz handlu z jednej strony, z drugiej zaś z odpowiednio równej ilości spożywców, dobranych stosownie do podziału pracy w Komisji, sekcja więc również jak i Komisja, nie może liczyć mniej, niż 6-ciu członków.

Komisji do badania cen, lub sekcji przewodniczy Kierownik Zarządu gminy, lub jego zastępca.

Jak wynika z § 6 rozporządzenia z dn. 10.II.1926 r. do głosowania nad wnioskiem, co do wysokości cen potrzebny jest komplet z 2-ch osób, reprezentujących różne grupy Komisji; o ileby, dla braku tego kompletu, 1-sze posiedzenie Komisji nie doszło do skutku, wtedy na 2-im posiedzeniu głosowanie odbywa się nawet w obecności 2-ch członków Komisji, lub sekcji, należących do tejże grupy wytwórców, lub spożywców. Rozporządzenie nie określa, ile czasu musi upłynąć między 1-szem i 2-em posiedzeniem, można więc w regulaminie ustalić i w zaproszeniach na posiedzenia zaznaczać, że o ile 1-sze posiedzenie nie dojdzie do skutku z braku kompletu, następne uprawnione w składzie 2-ch członków do powzięcia uchwały, odbędzie się np. w 1—2 godziny po pierwszem posiedzeniu.

Za opinję Komisji, Zarząd gminy uważać będzie ten poddany pod głosowanie wniosek, który otrzyma zwyczajną większość głosów członków Komisji, lub sekcji.

Przewodniczący Komisji, lub sekcji nie bierze udziału w głosowaniu z uwagi, iż będzie brał udział w wyznaczeniu cen przez Zarząd gminy względnie, gdy Zarząd gminy składa się z jednej osoby, sam będzie wyznaczał te ceny. Jeśli zatem wniosek nie uzyska większości głosów, niema opinji Komisji lub sekcji, będą jedynie wnioski mniejszości, lub sekcji; protokół niezwłocznie się składa na ręce przewodniczącego Komisji, celem nadania mu dalszego biegu.

Do § 7. Protokół Komisji do badania cen, lub jej sekcji z jej opinją, względnie z wnioskami, które nie otrzymały większości, odczytany będzie na posiedzeniu Zarządu gminy, które winno się odbyć w ciągu 2-ch dni od dnia wydania opinji przez Komisję, lub sekcję. O ile Zarząd gminy jest jednoosobowy, zaznajamia się z treścią protokółu Komisji lub sekcji Kierownik gminy, przed wyznaczeniem cen.

Zarząd gminy wyznacza ceny również w razie nie osiągnięcia dla żadnego z postawionych wniosków większości głosów w Komisji lub sekcji. Opinja Komisji do badania cen lub jej sekcji nie wiąże Zarządu gminy. Uchwałę Zarządu gminy należy umotywować z uwagi na prawo zaskarżenia jej do władzy nadzorczej gminy (§ 8 ust. 1) i uprawnienia, przysługujące tej władzy (§ 9); szczególny nacisk należy kłaść na uzasadnienie, gdy Zarząd gminy oprze się na opinji mniejszości Komisji, lub sekcji.

Dużą wagę powinien przywiązywać Kierownik Zarządu gminy do należytego ogłoszenia uchwały Zarządu gminy. W tym celu, niezależnie od sposobu jej ogłoszenia, należy wyznaczone ceny wywiesić w Zarządzie gminy, na widocznem miejscu z oznaczeniem daty tego wywieszenia (ogłoszenia), w razie zaś zwracania się poszczególnych osób, nie należy odmawiać wydawania wyciągów z protokułów Zarządu gminy, tyczących się wyznaczonych cen z przypiskiem co do daty ogłoszenia. Ogłoszenie wyznaczonych cen powinno nastąpić najpóźniej w ciągu następnej doby po dniu powzięcia uchwały przez Zarząd gminy. Podane do publicznej wiadomości ceny obowiązywać będą już od dnia następnego, po ogłoszeniu. Wyznaczone przez Zarząd gminy, ceny powinny być uwidocznione w cennikach właściwych przędsiębiorstw handlowych. Data ogłoszenia cen będzie mieć ważne znaczenie przy wydawaniu orzeczeń karno administracyjnych i wyroków sądowych. Dlatego też rozporządzenie poleca Kierownikowi Zarządu gminy, lub jego zastępcy, odnotowanie na protokóle uchwały Komisji do badania cen, lub jej sekcji dnia i sposobu ogłoszenia. Odpis protokółu winien być przesłany do wiadomości władzy nadzorczej gminy.

Do § 8. Paragraf 8 rozporządzenia z dnia 10.II. 1926 r. upoważnia każdego z członków Komisji do badania cen, który uzna uchwałę Zarządu gminy za krzywdzącą grupę, lub gałąź przemysłu, bądź handlu przez niego reprezentowaną, do zaskarżenia tej uchwały w ciągu 3 dni od dnia jej ogłoszenia do władzy nadzorczej gminy, która decyduje ostatecznie. Zażalenie w celu szybszego rozpatrzenia go przez

władzę nadzorczą składa się Kierownikowi Zarządu gminy, który je prześle wraz z protokółem uchwały Komisji i Zarządu gminy, względnie z innemi załącznikami, według właściwości, w terminie nie przekraczającym 3-ch dni. Sprawy tyczące się wyznaczania cen, z zasady będą traktowane, jako pilne. Ponieważ złożenie zażalenie nie wstrzymuje samo przez się wykonania uchwały, rozporządzenie Rady Ministrów uzależnia od władzy nadzorczej, kierując się w tym wypadku względami natury publicznej, władza nadzorcza dołoży wszelkich staran, ażeby zażalenia na wyznaczenie niewłaściwej ceny rozpatrywane były w najkrótszym terminie, nieprzekraczającym 14-tu dni, zwłaszcza, gdy Zarząd gminy oprze swą uchwałę na mniejszości Komisji do badania cen, lub jej sekcji i niedostatecznie to umotywowuje. Prośba o zawieszenie uchwały Zarządu gminy powinna być rozpatrzoną niezwłocznie po jej otrzymaniu, przed wydaniem decyzji co do meritum sprawy, gdyż w przeciwnym razie odpowiedź nie będzie aktualna.

Do § 9. Rozporządzenie z dnia 10.II.1926 r. daje władzy nadzorczej gmin daleko idące uprawnienia. Przedewszystkiem władza nadzorcza bądź z własnego zapoczątkowania, bądź na skutek zażalenia nawet poszczególnych osób może polecić Zarządowi gminy powzięcie uchwały co do potrzeby wyznaczania cen. Następnie, nawet wbrew woli Zarządu gminy, może nakazać wyznaczenie cen, na te lub inne przedmioty. Może również nakazać zaniechanie tej czynności, jeśli ze względów natury gospodarczej, lub celowości uzna wyznaczenie cen wogóle, lub na pewne przedmioty za niewskazane. Władza nadzorcza z urzędu rozciąga stałą kontrolę nad cenami. W razie stwierdzenia, iż ustalone ceny są krzywdzące bądź spożywców, bądź wytwórców, powinna uchylić uchwałę Zarządu gminy, i udzielając Zarządowi gminy odpowiednich wyjaśnień i wskazówek, polecić powzięcie nowej uchwały. Do udzielonych wyjaśnień i wskazówek Zarząd gminy musi się w tym wypadku zastosować. Uchylenie uchwały Zarządu gminy powinno poprzedzić wysłuchanie opinji czynników fachowych. Zauważa się, że rozporządzenie z dnia 10.II.1926 r. zupełnie nie krępuje władzy nadzorczej w sposobie zasięgania opinji i od tej władzy wyłącznie zależy taki, lub inny tryb powołania czynników fachowych, do których zalicza się nie tylko przedstawicieli właściwych gałęzi przemysłu (handlu), lecz również przedstawicieli zrzeszeń spożywców. Należy więc wysłuchiwać opinji obu grup. Opinja tych czynników nie wiąże władzy nadzorczej.

Nakoniec władzy nadzorczej przysługuje prawo rozwiązania Komisji do badania cen, lub jej sekcji z równoczesnem poleceniem powołania nowej Komisji, lub sekcji, w razie uznania przez te władze, iż prace Komisji, lub sekcji nie odpowiadają zakreślonemu celowi rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.II.1926 r. Decyzja władzy nadzorczej winna być umotywowana.

Do § 10. Paragraf 10 rozporządzenia nie wymaga szczegółowych wyjaśnień. Zaznacza się jedynie, że w myśl § 5 ustawy z dnia 29.XII.1925 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. Ust. Nr. 1 z r. 1926 poz. 2), winny spełnienia czynów przestępnych, przewidzianych w § 10 rozporządzenia, będzie ukarany po wygaśnięciu mocy obowiązującej roporządzenia z dnia 10.II.1926 r. t.j. po dniu 31.VIII.1926 r. o ile czyny te popełniono w czasie jego obowiązywania.

Do § 11. W myśl art. 4 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, właściwemi do orzekania za przekroczenie rozporządzenia z dnia 10.II.1926 r., są władze administracyjne I-szej instancji. Władza ta przed wydaniem orzeczenia karnego, powinna w każdej sprawie wysłuchać opinji, co do winy obwinionego Komisji do badania cen, powołanej do życia przez Zarząd gminy, w miejscu spełnienia czynu przystępnego, t. j. tej Komisji, lub tej sekcji, która w swoim czasie opinjowała o cenach przekroczonych, lub nieujawnionych przez obwinionego. Komisja (sekcja) obradująca w tym wypadku pod przewodnictwem delegata władzy administracyjnej musi się składać z równej ilości przedstawicieli spożywców z jednej strony i handlu, rolnictwa i przemysłu z drugiej. Delegata władzy admistr., pod którego przewodnictwem będzie obradować Komisja (sekcja) mianuje Kierownik władzy administracyjnej I-szej instancji. Komisja (sekcja) obraduje w siedzibie tego Zarządu gminy, który powołał do życia Komisję. Kompletu potrzebnego do głosowania o winie obwinionego, rozporządzenie nie określa, może więc odbyć się głosowanie przy 2-ch członkach Komisji, reprezentujących jedną grupę bądź wytwórców, bądź spożywców. Opinję Komisji (sekcji), względnie opinję mniejszości, jeśli większości nie będzie, wciąga się do krótkiego protokółu.

Przewodniczący Komisji również i w tej Komisji nie głosuje. Opinja Komisji nie wiąże władzy administracyjnej przy wydaniu orzeczenia karnego. Jednakże władza administracyjna z uwagi, iż sprawa może przejść do sądu, powinna swą decyzję należycie umotywować.

Rozporządzenie z dnia 10.II 1926 r. traci swą moc obowiązującą z dniem 31. VIII 1926 r.

Na zakończenie zaznaczam z naciskiem, iż wykorzystanie uprawnienia co

do wyznaczania cen powinno nastąpić w razie zajścia istotnej potrzeby zapobieżania i przeciwdziałania nieuzasadnionej ogólnemi warunkami rynku wewn. zwyżce cen, zwłaszcza, gdy uprzednie układy z zainteresowanemi czynnikami nie dają gwarancji dobrej z ich strony woli. Na wyznaczanie cen należy patrzeć, jako na ostateczny sposób zabezpieczenia spożywców przed wyzyskiem wytwórcy (kupca).

Powyższe wyjaśnienia zechcą pp. Wojewodowie przyjąć do wiadomości, celem pouczenia właściwych władz.

Jednocześnie proszę o stałe i szczegółowe donoszenie mi o przebiegu akcji, rozpoczętej w związku z rozporządzeniem Rady Min. z dnia 10.II.1926 r.

Minister:

(—) *Raczkiewicz.*

IV.

63.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie meldowania mieszkańców.

Panom Starostom Województwa Warszawskiego.

poniższe — do wiadomości.

Wojewoda:

(—) (*Sołtan*).

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1926 r.
L. BP 1288/1/IV.

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1926 r.

WOJEWODA WARSZAWSKI.
L. BP. 1288/IV.
1

Odpis.

Do Pana Starosty w Przasnyszu.

Na sprawozdanie z dnia 28.II 26. r. L. 1773. wyjaśniam, że według obowiązujących obecnie przepisów właściciele domów nie mają obowiązku meldowania osób zamieszkujących w ich domach.

Obowiązek meldowania mieszkańców przez właścicieli domów, administratorów hoteli, pokoi umeblowanych i t. p. mógłby być ewent. wprowadzony na podstawie rozporządzenia Pana Starosty, wydanego z mojego upoważnienia na zasadzie art. 8. Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dn. 13 listopada 1919 r. do rozporządzenia z dn. 28 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych pierwszej instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. Ust. R. P. Nr. 90, poz. 489).

O ile zatem Pan Starosta uważa za potrzebne wprowadzenie obowiązku meldowania mieszkańców przez właścicieli domów względnie administratorów hoteli i t. p. zechce Pan Starosta przedłożyć szczegółowo umotywowany wniosek dołączając równocześnie projekt zarządzenia.

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

64.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie wykazu zabronionych utworów teatralnych.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Podaję do wiadomości, że wobec powtarzających się wypadków zgłaszania do władz administracyjnych na prowincji do aprobaty lub wystawienia utworów, które były zabronione, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ogłosiło w numerze 84 (z dn. 6.III.26 r.) Biuletynu Informacyjnego Wydziału Prasowego wykaz zabronionych sztuk żydowskich.

W związku z powyższem polecam Panom, ażeby przy zgłaszaniu sztuk do aprobaty, bądź do wystawienia sprawdzali za każdym razem, czy dana sztuka nie jest zamieszczona w wykazie powyższym.

„Biuletyn Informacyjny“ Min. Spraw Wewn. wysyła stale do wszystkich Panów Starostów. Dotychczas ukazał się już Nr. 89 z dnia 17.IV 26 r. W wypadkach nieotrzymania „Biuletynu Inform.“ należy przesłać reklamację bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wenętrznych, Wydział Prasowy.

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1926 r.

L. BP. 1789/IV.
1

Za Wojewodę:

(—) *Godlewski.*

65.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie afiszów z tekstem polskim i żydowskim.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stwierdziło, że na puszczanych w obieg plakatach, afiszach i t. p. drukach z tekstami żydowskim i polskim niejednokrotnie różni się przekład polski od tekstu żydowskiego.

Ponieważ równocześnie podawanie 2-ch tekstów (polskiego i żydowskiego) jest o tyle uzasadnione z punktu widzenia celowości, o ile treść tekstów będzie identyczna, polecam na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19/IV.26 r. L. BC. 4045/26, zwrócić uwagę osobom

interesowanym na konieczność przestrzegania identyczności treści tekstów polskiego i żydowskiego w wypadkach powyższych.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1926 r.

L. BP. 2123/VI.
1

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

66.

PISMO OKÓLNE Wojewody Warszawskiego w sprawie ochrony rybołóstwa.

Do wszystkich P.P. Starostów i Prezydentów miast Płocka, Włocławka i Żyrardowa.

W związku z pismem moim z d. 15 września 1925 r. L. RW. 1979|35| Ek. w dopełnieniu dotychczasowych zarządzeń, zawartych w broszurze „O tymczasowym uregulowaniu rybołówstwa w Województwach Środkowych i Wschodnich“, przesłanej przy piśmie z dnia 26.II. rb. L. RW. 636|79|R. i wobec wystąpień z różnych stron, na skutek ciężkich warunków gospodarczych kraju, o rozluźnienie ochrony na wodach dzikich, niniejszym wprowadzam następujące zmiany na rok bieżący:

1) okres ochrony rybołóstwa pozostawiam w mocy od dnia 15 kwietnia do 30 czerwca,

2) w okresie ochronnym dozwalam na rzekach i jeziorach dzikich, prowadzenie połowu w ciągu trzech dni w tygodniu (poniedziałki, wtorki i środy), sieciami ciągnionemi, o rozmiarze oczek niemniej 35 m|m. w stanie mokrym, bez prawa używania sznurów i wierszy,

3) w tymże okresie pozostawiam prawo połowu ryb na wędkę,

4) w miejscowościach, gdzie odbywają się gromadne tarła ryb, ochrona pozostaje w mocy bez ulg, wydanych niniejszym okólnikiem.

Warszawa, dnia 26.IV. 1926 r.

L. RW. 1229|111|R.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

67.

Wykaz zaraźliwych chorób zwierzęcych od dnia 1.IV. do 15.IV. 1926 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość
Nosacizna.		
Lipnowski	Oleszno	Krojczyn
Łowicki	Jeziorko	Strzelczew
Mińsko-Mazow.	Mińsk	Janów
Nieszawski	Czamanin	Świerczyn
Płocki	Święcice	Główczyn
Płoński	Sarnowo	Kucice
Włocławski	Piaski	Siemnówek
Zaraza płucna.		
Błoński	Pass	Rochale
„	miasto	Błonie
„	Wiskitki	Wiskitki
„	Radzików	Leszno
Ciechanowski	miasto	Ciechanów
Grójecki	Komorniki	Duże Prace
Lipnowski	miasto	Lipno
Płocki	miasto	Wyszogród
Radzymiński	wieś	Cegielnia
Rypiński	Płonna	Gulbiny
„	Skrwilno	Zembrzyce
Sochaczewski.	Szymanów	Szymanów
„	„	Drzewicz Nowy
„	„	Drzewicz Stary
„	„	Drzewicz Mały
„	„	f. Strugi
„	Chodaków	Żelazowa Wola
Warszawski	Zagóźdź	Zagóźdź
„	Wilanów	Wilanów
„	Nieporęt	Stanisławów
„	Skorosz	Wiktoryn
„	Ożarów	Ołtarzew
„	Blizna	Gołąbki
Wścieklizna.		
Błoński	Kaski	Jaktorów
„	Helenów	Brwinów
Ciechanowski	Gołymin	Gołymin
Gostyniński	Sanniki	Osmólsk
Łowicki	Bielawy	Gosławice
„	Lubianków	Kuźmy
„	Kiernozia	Zosino
Makowski	Karniewo	Szwelica
„	„	Karniewo
„	„	Malechy
„	Krasnosielc	Wólka Drażdżew.
„	Płoniawy	Krzyżowo Bor.
„	Sieluń	Młynarza
„	Smrock	Szelków
„	Siela	Brzuza Duża i M.
Mławski	Zielno	Wawrowo
„	Mostowo	Mostowo
„	Zielona	Osówka
„	„	Boglewice
„	„	Mianowo
„	Mostowo	Szreńsk
Nieszawski	Radziejów	Czełówek
„	Piotrków	m. Piotrków Kuj.
Płoński	miasto	Płońsk
Pułtuski	miasto	Pułtusk
„	Winnica	Rębkowo
„	Nasielsk	Smogorzewo
„	„	Wągrodno

Powiat	Gmina	Miejscowość
Wścieklizna.		
Pułtuski	miasto	Nasielsk
"	Gzowo	Ciepielin
"	"	Piskornia
"	"	Gzowo
"	Klaszewo	Płocochowo
Przasnyski	Karwacz	Gąbczaste
"	Dzierzgowo	Kitki
"	Baranowo	Gaczyska
Rypiński	Rogowo	Rojewo
Sierpski	Rościszewo	Zamość
Sochaczewski	Chodaków	Tydówka
"	"	Szczytno
Skierniewicki	miasto	Skierniewice
"	Korabjewica	Zatory
Zaraza stadnicza.		
Gostyniński	Rataje	Rataje
"	Skrzany	Skrzany
"	Lucień	Lucień
"	Szczawin	Szczawin
Kutnoski	Krzyżanówek	Krzyżanówek
"	Rdutów	Rdutów
"	Sójki	Głogowicz
"	"	Sójki
"	Oporów	Oporów
"	Wojszyce	Plecka Dąbrowa
"	miasto	Kutno
"	Łanięta	Łanięta
"	Żychlin	Zychlin
Łowicki	Kiernozia	Wiśniewo
"	"	Ludwików
"	"	Brodno
"	"	Sokołów
"	"	Osiny
"	"	Ciechomin
"	"	Natolin
"	"	Jeżewo
"	"	Zosino
"	"	Słubice
"	"	Janinów
Płocki	Brwilno	Biała
"	"	Proboszczewice
"	"	Suchodół
"	"	Włoczewo
"	Zagety	Bronowo-Górne
"	"	Bronowo-Zalesie
"	Staroźreby	Góra Marychnów
Płoński	Naruszewo	Skarbuszewo
"	"	Michrowo
"	"	Radzynie
"	Sochocin	Niewikle
"	Wójty Zamoście	Skrzynki
"	Modzele	Miszewo

Powiat	Gmina	Miejscowość
Zaraza stadnicza.		
Płoński	Wychodze	Chociszewo
"	Sielc	Janikowo
"	Wójty Zamoście	Poświętna
"	Sarnowo	Błominek
"	Stróżecin	Pęsy Duże
"	"	Cywiny-Górne
"	"	Cywiny
"	"	Gralewo
"	"	Mystkowo
"	"	Lutomierzyn
"	Sarbiewo	Chróścin
"	"	Cieszkowo-Nowe
"	"	Cieszkowo
"	"	Baboszewo
"	"	Brzeście Górne
"	"	Brzeście
Rypiński	Wąpielsk	Długie
Sochaczewski	Iłów	Chruśle
Sochaczewski	Iłów	Ciechomin
"	"	Zamiary
Włocławski	Smiłowice	Humlin
"	Piaski	Czajno
"	"	Zadowo
"	miasto	Lubraniec
Pryszczyca.		
Grójecki	Kobylin	Ogrodzienie
"	Jazgarzew	Pęchary
"	"	Grochowo
Kutnoski	Sójki	Strzelce
Lipnoski	Jastrzębie	Jastrzębie
Mińsko-Mazow.	Kołbiel	Stara Wieś
"	"	Rudno
"	Iwowo	Iwowo
"	Latowicz	Latowicz
"	Jeruzal	Wężyczyn
Radzymiński	Tłuszcz	Chrzęstne
Rawski	Lubochnia	Lubochnia
Rypiński	Starorypia	Rusinowo
Włocławski	Smiłowice	Czerniewice
"	Kłóbka	Kępka Szlach.
Wąglik.		
Nieszawski	Bądkowo	Jarnowo
Płocki	Staroźreby	Pionczyn
Różyca.		
Mławski	Dąbrowa	Miączyn Duży
"	"	Bogurzyn
"	Turza	Bumoka
Rypiński	Skrwilno	Skrwilno

Powiat	Gmina	Miejscowość
Pomór trzody.		
Makowski	Smrock	Bazaw
Pułtuski	Winnica	Gołądków
Zołzy.		
Grójecki	Konie	Michrów
"	Kobylin	Kociszew
Świerzb.		
Mławski	Mostowo	Mostowo
Cholera drobiu.		
Pułtuski	Winnica	Rębkowo

VI.

68.

Żezwolenia na kwestę.

Minist. Spraw Wewn. zezwala S.S. Pasjonistkom w Strzemieszycach kwestować na książki, w czasie do 31 grudnia 26 r. na terenie Województw: Warszawskiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego, Białostockiego, Wołyńskiego, Nowogródzkiego, Poleskiego i Wileńskiego, na cel związany z potrzebami zakładu.

Warszawa, dnia 3.IV.1926 r.
L. BP. 30/23/IV.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwala Zarządowi Ochronki M. Boskiej Ostrobramskiej w Wilnie, kwestować na książki, w czasie do 31 grudnia 1926 r., na terenie Województwa Warszawskiego i m. st. Warszawy, na cel związany z potrzebami Ochrony w Wilnie.

Warszawa, dnia 19.IV.1926 r.
L. BP. 30/28/IV.

Na prośbę Zakładu O. O. Misjonarzy Św. Rodziny w Wieluniu, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przedłuża udzielone dnia 22 października 1924 r. za № BP. 8087/24, zezwolenie na kwestę do dnia 31 grudnia 1926 r.. na warunkach wyszczególnionych w wyżej pomienionym zezwoleniu.

Warszawa, dnia, 9.IV.1926 r.
L. BP. 30/25/IV.

Na prośbę Polskiego Towarzystwa Opieki nad sierotami po poległych Wojskowych i Dziećmi Inwalidów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmienia wydane rzeczonemu Towarzystwu w dn. 7 grudnia 1925 r. za № BP. 9603/25, pozwolenie w tym kierunku, że zezwala Towarzystwu na sprzedaż książeczek szczęścia, zamiast wymienionych w tem pozwoleniu pudełek szczęścia.

Warszawa, dnia 26.IV.1926 r.
L. BP. 30/29/IV.

VII.

69.

Odebranie i przywrócenie prawa debitu pocztowego.

Wobec tego, że czasopismo, wychodzące w języku żydowskim w Mińsku, p. t. „Aktiabr“, w treści swej zawiera cechy przestępstw, przewidzianych w art. 263 K. K. (§ 308 u. k.), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymcz. przepisów prasowych (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 186) oraz § 26 Ustawy Prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. Nr. 6.), odebrało czasopismu temu prawo debitu pocztowego.

Warszawa, dn. 1 kwietnia 1926 r.
L. BP. 1019|1|VI.

Wobec tego, że czasopismo, wychodzące w języku niemieckim w Pradze p. t. „Komunistische Jugend“ w treści swej zawiera cechy przestępstw, przewidzianych w art. 129 K. K. (§ 58 u. k.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymcz. przepisów prasowych (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 186) oraz § 26 Ustawy Prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. p. p. Nr. 6), odebrało czasopismu temu prawo debitu pocztowego.

Warszawa, dn. 12 kwietnia 1926 r.
L. BP. 1019|11|VI.

VIII.

70.

Ostrzeżenia.

Podaje się do wiadomości, że następujące osoby uprawiają zawodowo włóczęgostwo i nieprawnie wyłudzają wsparcie na rachunek swej gminy przynależności:

L. p.	IMIĘ I NAZWISKO	Wiek	Stan	Miejsce stałego zamieszkania		
				wieś lub miasto	gmina	powiat
1	Babij Julianna	37	panna	Kałusz		Kałusz
2	Bąkowski Jan	37		Pakość		Mogilno
3	Biernacki Stanisław	41			Potukówka	Jasło
4	Bronikowski Witold-Jerzy				Bodzanów	
5	Ciesiołkówna Marja	39	panna	Katowice		Katowice
6	Drogowski Józef	25		Czernelice		Horodenka
7	Feduniak Iwan	28		Żulin		Stryj
8	Gabryel Stanisław	24		Borysław		Drohobycz
9	Głuch Antoni				Kliszów	Pińczów
10	Grab Jan			Wólka-Rataj	Kawęczyn	Janów
11	Harasymowicz Jan	23		Stanisławów		Stanisławów
12	Horodyski Wilhelm-Karol	33		Lwów		Lwów
13	Iwko Michalina			Rymacze	Bereżce	Luboml
14	Keller Ludwik	35		Borysław		Drohobycz
15	Keller Władysław	22		Borysław		Drohobycz
16	Królik Franciszek	35		Rokitno-Szl.		Będzin
17	Kwiecień Jan			Moskarzew		Włoszczowo
18	Krutul Józef			Achrymowce	Zalesie	Sokółka
19	Kubiak Aniela	47		Pierszewo		Kutno
20	Michalak Stanisław	20		Lublin		Lublin
21	Mickiewicz Jan			Równe		Równe
22	Ostrowski Józef	21		Stanisławów		Stanisławów
23	Owczarz Józef	49		Janowice		Biała
24	Pol Mieczysław	30	małżeństwo	Żyrardów		Żyrardów
25	Pol Halina	—				
26	Rudnicki Aleksander			Młochów		Błonie
27	Seidl Józef			Stebnik		
28	Seffel Adolf			Łódź		Łódź
29	Slizgowski Józef			Wieleń		Czarnków
30	Stanicha Stanisław			Kromołów		Będzin
31	Stachewski Michał			Struszów		Trembowla
32	Superson Jan			Ujezna		Przeworsk
33	Wasylkowski Wasyl			Utoropy		Peczeniżyn
34	Woźniak Franciszek			Psiorków	Wierzbno	Miechów
35	Woźniak Stanisław			Kliszów		Pińczów
36	Wróbel Leon			Łódź		Łódź
37	Ziółkowski Wincenty-Henryk			Tarnów		Tarnów
38	Zubkowicz Władysław			Korczywo		Sokołowo

IX.

71.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 29-go marca 1926 r., L. B. P. $\frac{1402\,V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 974 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej we wsi Cieksyn, gm. Błędów", pow. Płońskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 29-go marca 1926 roku, L. B. P. $\frac{1390\,V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 975 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze „Słońce" w Królewie", gm. Szmulin, pow. Płońskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 29-go marca 1926 r. L. B. P. $\frac{1435|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 976 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze „Jedność" w Stojadłach", pow. Mińsko-Mazowieckiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 29-go marca 1926 r., L. B.P. $\frac{1434|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 977 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Piotrkowie" Kujawskim.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 29-go marca 1926 roku, L. B.P. $\frac{1566|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 978 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Dąbrówce", gm. Małopole.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 29-go marca 1926 roku, L. B. P. $\frac{1501|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 979 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Obrytem", pow. Pułtuskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 7-go kwietnia 1926 roku, L. B. P. $\frac{1011\,V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 980 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Małorolnych", gm. Wieniec, (pow. Włocławskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30-go marca 1926 roku, L. B. P. $\frac{1702|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 981 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Wieńcu", (pow. Włocławskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30-go marca 1926 r. L. B. P. $\frac{1678|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 982 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Iwanach", (pow. Rypińskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30-go marca 1926 r., L. B.P. $\frac{1679|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 983 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Grądach Nowych", (pow. Rypińskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30-go marca 1926 roku L. B.P. $\frac{1591|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 984 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Gralewie", gm. Strożęcin.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30-go marca 1926 roku, L. B. P. $\frac{1697|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 985 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Zielonej", (pow. Mławskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszewskiego z dnia 7-go kwietnia 1926 r., L. B. P. $\frac{1610|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 986 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Siemieniėach", gm. Krzyżanówek, (pow. Kutnowskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 7-go kwietnia 1926 r., L. B. P. $\frac{1286|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 987 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Jasienicy", gm. Tłuszcz, pow. Radzymińskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 19-go kwienia 1926 roku L. B. P. $\frac{663|V}{5}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 988 stowarzyszenie pod nazwą: „Bibljoteka Żydowska im. I. L. Pereca w Różanie", (pow. Makowski).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9-go kwietnia 1926 roku, L. B. P. $\frac{248|V}{4}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 989 stowarzyszenie pod nazwą „T-wo budowy pomnika na pamiątkę powstania wolnej niepodległej Polski w Krośniewicach“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody War. szawskiego z dn. 16-go kwietnia 1926 roku, L.B.P- $\frac{1850 V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 990 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Luszewie“, gm. Ratowo, pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 16-go kwietnia 1926 roku, L.B.P. $\frac{1840 V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków № 991, stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej w Pniewie“, gm. Zatory, pow. Pułtuskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 26-go kwietnia 1926 r. L. B.P. $\frac{1853|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 992 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Zbójnie“, gm. Sokołowo, pow Rypińskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 26-go kwietnia 1926 roku L. BP. $\frac{1959|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 993 stowarzyszenie pod nazwą: „Piaseczyńskie T-wo Łowieckie“, (pow. Warszawski).

Na zazadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 26-go kwietnia 1926 roku L. BP. $\frac{1988|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 994 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół“ w Żychlinie“, (pow. Kutnowskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 26-go kwietnia 1926 roku L. BP. $\frac{1956 V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 995 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Chochołowie“, gm. Żychlin, (pow. Kutnowskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 26-go kwietnia 1926 roku L. BP. $\frac{1939|V}{1}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 996 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej” we wsi Dachowie, gm. Kozłów Biskupi, (pow. Sochaczewski)

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 21-go kwietnia 1926 roku L. BP. $\frac{1394|V}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 997 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Miłośników Ożarowa“, (pow. Warszawskiego).

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 16-go kwietnia 1926 roku L. PO. $\frac{297|9}{2}$, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod № 24 stowarzyszenie pod nazwą „Pomoc Ubogim Żydom Kuracjuszom Ciechocinka“, w Ciechocinku.

DZIAŁ OBWIESZCZEŃ.

a) Komunikaty o zaginięciu i poszukiwaniu osób wojskowych i cywilnych.

P. K. U. w Kutnie, ogłasza, że: 1) Matecki Ignacy, syn Franciszka i Marjanny z Tadeusiaków, urodzony dnia 9.XI. 1889 r., wyznania rzym.-kat. z zawodu robotnik, zamieszkały ostatnio w Krzyżanowie, gm. Krzyżanówek, pow. Kutno, powołany wskutek mobilizacji w r. 1914 do armji rosyjskiej, gdzie służył w 9 artyleryskim Dywizjonie 2 baterji, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia, i z powodu nieustalonego miejsca jego pobytu, jest poszukiwany przez P.K.U. Kutno, wskutek prośby jego żony Józefy, o uznanie za zaginionego.

L. 4805|III. 26 r.

2) Szymaniak Feliks syn Antoniego i Marjanny, urodzony dnia 26.X. 1898 r., wyznania rzym.-kat., z zawodu robotnik, zamieszkały ostatnio w Młogoszynie, gm. Krzyżanówek, pow. Kutno, powołany wskutek mobilizacji w r. 1919 do armji polskiej, gdzie służył w 39 p.p., dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia, i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu, jest poszukiwany przez P. K. U. Kutno, wskutek prośby jego żony Feliksy, o uznanie za zaginionego.

L. 1796|III. 26.

---

3) Kaliński Szczepan, syn Marcina i Katarzyny z Pawlaków, urodzony dnia 14.XII. 1888 r. wyznania rzym.-kat., z zawodu robotnik, zamieszkały ostatnio w Wyręby Siemienickie, gm. Krzyżanówek, pow. Kutno, powołany wskutek mobilizacj w r. 1914, do armji rosyjskiej, gdzie służył w Libawskim pułku piechoty, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia, iż z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez P.K.U. Kutno, wskutek prośby jego żony Agnieszki-Franciszki, o uznanie za zaginionego.

L. 4406|26.

P. K. U. Warszawa -- Powiat, poszukuje:
1) Mieczysława Słabuszewskiego urodzonego 3|VII, 1887 r. w Bądkowie, gm. Rykały, syna Jana i Agnieszki Bądków, zam. w gm. Rykały, pow. Grójecki, z zawodu kowala, ostatnio służył w Lejb Gwardji Petersburskiej p. 14 rota.

Prosi o poszukiwanie Marjanna Słabuszewska, żona.

L. dz. 10827/III. 26 r.

2) Feliksa Olczaka, urodzonego 27/XI. 1889 roku w Wojskiej, gm. Wałowice, syna Kazimierza i Zofji Wojskiej, zam. w gm. Wałowice, pow. Rawski, z zawodu robotnika, ostatnio służył w Lejb Gwardji Litewskiej p. 9 rota.

Prosi o poszukiwanie Marjanna Olczak, żona.

L. dz. 10818/III. 26 r.

3) Izydora Kacprowicza, urodzonego 22/III. 1872 roku w Zeczno, gm. Zagóżdż, syna Jana i Marjanny, zam. w gm. Zagóżdż, pow. Warszawskiego, z zawodu robotnika, ostatnio służył w r. 1914 w oddz. wojsk sanitarnych w Warszawie.

Prosi o poszukiwanie Anna Kacprowicz, żona.

L. dz. 11201/III. 26 r.

4) Józefa Wachmika, urodzonego 23/V. 1884 r. Boguszków, gm. Rozniszew, syna Walentego i Konstancji Boguszków, gm. Rozniszew, pow. Kozienickiego, z zawodu rolnika, ostatnio służył w Wołyńskim pułku piechoty.

Prosi o poszukiwanie Antonina Wachnik, żona.

L. 11309|III. 26 r.

5) Adama Opatę, urodzonego 28|XI. 1875 roku w Starachowicach, syna Jana i Marjanny zam. w Starachowicach, pow. Strecki, z zawodu robotnika, ostatnio służył w 6 etapowym bataljonie.

Prosi o poszukiwanie Anna Opata, żona.

L. dz. 11310|III. 26 r.

UWAGA! Wzywa się wszystkich, którzy posiadają wiadomości o wyżej wymienionych wojskowych, mające świadczyć o ich zaginięciu, względnie o ich istnieniu, aby zawiadomili o tem odnośną Powiatową Komendę Uzupełnień (P.K.U.) w przeciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia powyższych komunikatów z powołaniem się na liczbę komunikatu.

Na skutek sprawozdania Starostwa w Kosowie z dn. 25 marca 1926 r. L: 9139|26 zawiadamia się, że z gm. Brustur, pow. kosowskiego, wydalił się w niewiadomym kierunku z domu rodzicielskiego w sierpniu 1925 r. Iwan Petraszczuk, syn Ołeksy i Marji lat 16 i dotychczas nie powrócił.

Opis osoby: wzrost średni, lat 16, budowa ciała nie rozwinięta, włosy czarne, strzyżone, twarz podłużna, ubrany w kapelusz czarny huculski, w kożuch bez rękawów w stanie zniszczonym, koszulę i spodnie z płótna grubego, lnianego, bez obuwia.

Sorocza Piotr, lat 24. urodz. w Miaskówce, gub. Podolska, syn Aleksego i Olany, prawosławny bez dokumentów, nie mający środków do życia, został zatrzymany 20.I. 1926 r. na torze kolejowym koło mostu warszawskiego i odstawiony do dyspozycji tut. Dyrekcji Policji do aresztów miejskich w Krakowie.

Zanim Dyrekcja Policji w Krakowie zdołała przeprowadzić dochodzenia w kierunku stwierdzenia jego przynależności i ewentualnego wysiedlenia, tenże zbiegł w dn. 15|II. 1926 roku.

Uprasza się o poszukiwanie, za wymienionym.

W dniu 8.XII. 1925 r. na stacji kolejowej Jeziorany, został zatrzymany Daniłowicz Ludwik, syn Aleksandra, lat 13, wyznania rzym.-kat., urodz. we wsi Ostróżek, gm. Rogaczewskiej, pow. Nowogród Wołyński (Ukraina Sowiecka).

Wymieniony podczas badania zeznał, iż nie mając rodziny w Rosji oraz nie posiadając środków utrzymania, w listopadzie 1924 r. przekroczył nielegalnie granicę Polsko-Ukraińską Sowiecką, rzekomo celem odszukania ciotki swej Teofili Jabłońskiej, zamieszkałej w Lublinie.

Ze względu na wiek petenta, oraz brak środków, pismem z dn. 10.XII. 1925 r. za l. 56507 zwróciło się Starostwo do Wydziału Powiatowego w Dubnie o przyjęcie Daniłowicza do schroniska przy klasztorze Braci M. Bosych w Dubnie, do czasu odszukania rodziny, obowiązanej do roztoczenia opieki nad niepełnoletnim.

Zarządzone poszukiwanie w Lublinie za Teofilą Jabłońską dało wynik negatywny. Daniłowicz, zaś zbiegł, wobec czego zarządza się poszukiwanie za wymienionym.

---

b) Komasacje i parcelacje gruntów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Pomorze, gm. Opinogóra, pow

Ciechanowskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dn. 13 listopada 1925 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Topola-Grabina, gm. Skierniewka, pow. Skierniewickiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dn. 17 grudnia 1925 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Chrapoń, gm. Skrwilno, pow. Rypińskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dn. 18.XII. 1925 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Barcikowo, gm. Ramutówko, pow. płockiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dn. 17.XII. 1925 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Arciszewo, gm. Święcice, pow. płockiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 17 grudnia 1925 r.

Powiatowy Urząd Ziemski w Makowie w związku z likwidacją serwitutów wsi Przeradowo-Włościanie i Wygoda, gm. Smrock, pow. Makowskiego, w myśl art. 19 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych, Urzędów i Komisji Ziemskich, oraz art. 24 i 25 ustawy o likwidacji serwitutów z dnia 7 maja 20 r. (Dz. Ust. Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 42|20 poz. 249), wzywa hipotecznych właścicieli nieruchomości ziemskiej, o nomenklaturze hipotecznej Przyradowo-Dwór, Emiljana Waśniewskiego, Jana Urbanowskiego, Onufrego Jędraszkę, Andrzeja Kwiatkowskiego, Franciszka Kacprzyckiego, Antoniego Lewaśkiewicza, Pawła Wierzbickiego, Wojciecha Kołodziejskiego, Jana Kurowskiego, Kajetana Łojkę, Walentego Karp, Józefa Skierkowskiego, Gotleiba Lentz, Stanisława Kwiatkowskiego, Ignacego Kołodziejskiego Marcina Mikcińskiego, Piotra Rolkę, Franciszka Karp, Franciszka Rosińskiego, Adama Pisiewskiego Franciszka Figurskiego, Ludwika Kolaskiego, Szczepana Studniaka vel Studzińskiego, Adama Kozłowskiego, Edwarda Wierzbickiego, Stanisławę Wierzbicką, Stanisława Leśnika, Franciszka Chmielewskiego, Edwarda Karp, Florjana Nawrockiego, Józefa Skowrońskiego, Józefa Leśnika, Mateusza Dytrychowskiego, Florjana Kurowskiego, Stanisława Adamowskiego, Juljana Pęgier, Szymona Pęgier, Kazimierza Majorkiewicza, Walentego i Marjannę Lipińskich, do wskazania po 2-ch przedstawicieli i po 2-ch zastępców do Komisji Szacunkowo-Rozjemczej dla wsi Przeradowo-Włościańskie i Wygoda.

Powiatowy Urząd Ziemski nadmienia, że niewskazanie przedstawicieli w przeciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania, spowoduje powołanie Komisji Szacunkowo - Rozjemczej z Urzędu.

Powiatowy Urząd Ziemski w Makowie w związku z likwidacją serwitutów wsi Zawady - Ponikiew, gm. Perzanowo, pow. Makowskiego, w myśl art. 19 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r., o zakresie działania Ministra Reform Rolnych, Urzędów i Komisji Ziemskich, oraz art. art. 24 i 25 Ustawy o likwidacji serwitutów z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. Ust. Rzeczp. Polskiej № 42|20 poz. 249), wzywa hipotecznych właścicieli nieruchomości ziemskiej o nomenklaturze hipotecznej Zawady-Ponikiew, Antoniego Biedrzyńskiego, Jana i Annę z Biedrzyckich - Żebrowskich, Stanisława Załęskiego, do wskazania po 2-ch przedstawicieli i po 2-ch zastępców do Komisji Szacunkowo-Rozjemczej dla wsi Zawady-Ponikiew.

Powiatowy Urząd Ziemski nadmienia, że niewskazanie przedstawicieli w przeciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania, spowoduje powołanie Komisji Szacunkowo-Rozjemczej z Urzędu.

Komisarz Ziemski w Pułtusku w związku z likwidacją serwitutów wsi: Płudy, Wólka - Somiankowska, Barcice, Jasieniec i Kępa, gminy Somianka, powiatu Pułtuskiego w myśl art. 19 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 r. o zakresie działania Min. Ref. Roln. i organizacji Urzędów Ziemskich i Komisji Ziemskich, art. 35 Ustawy z dnia 7/V 1920 r. o likwidacji serwitutów oraz § 62 Rozporz. Prez. Głów. Urz. Ziemskiego z dnia 14/XII 1922 r. do Ustawy o likwidacji serwitutów wzywa współwłaścicielkę nieruchomości ziemskiej o nomenklaturze hipotecznej dobra Słomianka dawniej, teraz zaś Somianka Marję Kazimierę Annę 3-ch imion, córkę Jana Antoniego baronównę de Puget-Paszet do stawienia się w dniu 15-go maja b.r. w biurze Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Pułtusku przy ul. Rynek 22 dla okazania jej projektów likwidacji serwitutów wyżej wspomnianych wsi, opracowanych przez Komisje Szacunkowo-Rozjemcze. Komisarz Ziemski nadmienia, że nieprzybycie w oznaczonym terminie nie wstrzyma biegu sprawy.

Powiatowy Urząd Ziemski w Rypinie w związku z likwidacją serwitutów wsi Skrwilno Poduchowne, Ruda, Ruda Poduchowna, Baba, Czarnia, Zambrzyca, Pietrzyk i Rak, gminy Skrwilno, powiatu rypińskiego, w myśl art. 19 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich, oraz art. 24 i 25 Ustawy o likwidacji serwitutów z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. Ust. Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 42/20 r. poz. 249) wzywa hipotecznych właścicieli nieruchomości ziemskich o nomenklaturze hipotecznej Skrwilno i Chraponja Augusta Jeżewskiego i Dominika Jeżewskiego do wskazania dwóch przedstawicieli i dwóch zastępców do Komisji Szacunkowo - Rozjemczej.

Powiatowy Urząd Ziemski nadmienia, że nie wskazanie przedstawicieli w przeciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania spowoduje powołanie Komisji Szacunkowo-Rozjemczej z Urzędu.

Powiatowy Urząd Ziemski w Pułtusku w związku z likwidacją serwitutów wsi Gnaty Lewiski gminy Winnica powiatu Pułtuskiego w myśl art. 19 Ustawy z dnia 11/VIII.1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji ziemskich, oraz art. art. 24 i 25 Ustawy o licytacji serwitutów z dnia 7.V. 1920 r. (Dzien. Ustaw Rzecz. Pol. № 42/20 poz. 249) wzywa hipotecznych właścicieli nieruchomości ziemskiej o nomenklaturze hipotecznej: Gnaty lewiski z gruntami na wsiach Gnatach Gromadze, Gnatach Szczerbaki, tudzież część Gnaty Waski Lit. C z gruntami na wsiach Gnatach Zarazy i Dziwy Antoniego i Antoninę małż. Szwejkowskich, Antoniego i Juljannę małż. Błońskich, Teofila i Annę małż. Góreckich, Antoniego i Marjannę małż. Sokolnickich, Antoniego Błońskiego, Wierzbickiego, Konstantego Góreckiego i Wiktora Załęskiego do wskazania 2-ch przedstawicieli i 2-ch zastępcow do Komisji Szacunkowo-Rozjemczej.

Powiatowy Urząd Ziemski nadmienia, że niewskazanie przedstawicieli w przeciągu dni 14 tu od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania, spowoduje powołanie Komisji Szacunkowo-rozjemczej z Urzędu.

W myśl art. 19 Ustawy z dnia 11/VIII. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 706/23), Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie wzywa Ferdynanda Tyszkę i Sewerynę Marjannę dwóch imion z Łempickich Tyszkową, właścicieli maj. Dobaczewo lit. B, pow. Lipnowskiego, do lokalu Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Warszawie Al. Ujazdowska 8, na dzień 20/V.1926 r. godz. 10 przed południem w charakterze strony zainteresowanej na posiedzenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Warszawie w sprawie projektu przymusowej likwidacji serwitutów wsi Dobaczewo.

---

c) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Ludwika Jurgi, nabywcy praw Anieli Gawrońskiej w dniu 9 lipca 1926 r., od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji osady włościańskiej we wsi Strzebieszów, gminy Dąbrowice, pow. Łowickiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod № 46, należącej do Jana Ruty, składającej się z 8 morgów ziemi ornej bez budynków, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 25 stycznia 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, niema urządzonej księgi hipotecznej, nie jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 3.000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 300 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzycielki Anny Bełc w dniu 9 lipca 1926 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji połowy nieruchomości osady włościańskiej we wsi Kolonja Łyszkowice, gminy Łyszkowice, pow. Łowickiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod №№ 9, 10, 11, 12, 13 i 14, należącej do Zygmunta Matuszewskiego składającej się z 4 oddzielnych działek: 1) „w placu“ oznaczon. №№ tabeli likwidacyjnej 12, 13 i 14; 2) „w pierwszych przydatkach“, oznacz. №№ tabeli likwid. 12, 13 i 14; 3) „Nowiny“ oznaczon. №№ tabeli likwid. 9, 10, 11, i 12 i 4) „grunt karczewny“ oznacz. №№ 9, 10, 11, 12, 13 i 14— ogólnej przestrzeni 12 mórg ziemi ornej i znajdujących się budynków: połowy domu mieszkalnego drewnianego; połowy stodoły drewnianej, krytej słomą; połowy obory drewnianej, krytej słomą; spichlerza drewnianego z szopą z bali, krytego słomą, studni kamiennej, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 21 Stycznia 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, niema urządzonej księgi hipotecznej, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 4.000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 400 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie Emila Bronisława Sztaberta w dniu 6 lipca 1926 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytacje w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Willa Ryszardów H. Nr. 26 i H. Nr. 24“, powiatu Warszawskiego, należącej do Emila Bronisława Sztaberta $^{11}/_{12}$ częściach i do Tadeusza i Kazimierza Sztabertów w $^{1}/_{12}$ części, przesztrzeni 1458 sążni kwadratowych, położona w miejscowości letniczej Chylice, na niej rośnie 42 drzewa owocowe koło 5 — 6 lat mające, 11 lip i 9 klonów takiegoż porostu, oraz

32 sosny wichrowate 50—70-letnie i od północy i zachodu okala płot z drutu kolczastego, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 3 kwietnia 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym Ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 6000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 600 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie,

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie kuratora nad majątkiem zaginionych Andrzeja i Anny małż. Maślannikowych, Teodora Ochockiego w dniu 6 lipca 1926 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytacje nieruchomości ziemskiej „Hipolitanka" działki z nieruchomości „Wille Kaziutówka, Karolówka i Hipolitanka" w Skolimowie, pow. Warszawskiego, przestrzenią 726 sążni kwadr., na której są następujące zabudowania: dom piętrowy drewniany kryty papą, stróżówka drewniana kryta papą, komórki drewniane i klozet; na placu rośnie 130 drzew sosnowych koło 50-letnich; ruchomości z przeznaczenia: 14 łóżek, 16 krzeseł, 5 szaf, 3 kredensy, 4 umywalki, 2 komody, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 22 marca 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 660 rubli oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 4000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 400 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Leonard Parnowski, przy ulicy Chmielnej № 11 zamieszkały, ogłasza, że na pokrycie należności Zbigniewa Malewicza w sumie 33,000 złotych z % i kosztami, w dniu 15 lipca 1926 r. od godziny 10 zrana, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej № 15, dokonana zostanie sprzedaż, przez licytację publiczną, nieruchomości Warszawskiej, należącej do Arona Bialera, oznaczonej № hipotecznym 2239a, położonej przy ul. Dzikiej № 6 terytorjalnie w 18 Okręgu Sądu Pokoju i IV Komisarjacie policyjnym m. Warszawy, składającej się z placu dziedzicznego, ogólnej przestrzeni, podług wykazu hipotecznego 6,500 łokci kwadratowych, domu frontowego przy ulicy Dzikiej, murowanego pod blachą cynkową trzypiętrowego, prawej, lewej, i poprzecznej, trzypiętrowych oficyn i innych części składowych, należących do nieruchomości, a szczegółowo opisanych w protokóle zajęcia, w dniu 27 listopada 1924 r. sporządzonym. Nieruchomość powyższa, nie będąca w zastawie, urządzoną ma samodzielną księgę hipoteczną, znajdującą się na przechowaniu w Wydziale Hipotecznym miejskim Sądu Okręgowego w Warszawie, obciążona pożyczką Towarzystwa Kredytowego Miejskiego na 75,000 rubli i 207,360 marek, oraz prywatnemi długami i kaucjami na 113,850 rubli, 91,902 złote i 7,000 dolarów i sprzedaje się w całym komplecie, podług wzmiankowanego wyżej protokółu opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 424,434 złotych, życzący przyjąć udział w licytacji winien złożyć Komornikowi przed rozpoczęciem przetargu wadjum w ilości 42,444 zł tych, z wyjątkiem osób i instytucji, w art. 1156[3] U. P. C. wyszczególnionych. Warunki sprzedaży są dostępne dla przejrzenia w Kancelarji Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, w godzinach biurowych.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel № 4 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Jakóba Załkinda Orbacha w dniu 16 lipca 1926 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości Warszawskiej № 2179, położonej przy ulicy Sapieżyńskiej № 10a, należącej do Chuny-Majera Przygody, składającej się z placu ogólnej przestrzeni — podług wykazu hipotecznego 276,93 sążni kwadratowych, domu frontowego murowanego czteropiętrowego, trzech oficyn parterowych, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 11 marca 1926 r. soporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym,. jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę marek 73440, rubli 2500, złotych 94000 i dolarów 4000 — podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej złotych 27.700.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum złotych 2770.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Kazimierz Jaworski, urzędujący przy ul. Leszno 73, obwieszcza, iż w dniu 16 lipca 1926 r. na skutek żądania Feliksa Rudzkiego, na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 maja 1925 r. Nr. II.3.C. 544/25 r. od godziny 10-ej rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości włościańskiej, należącej do Marcina Supiety, położonej we wsi Rososz, gminy Cegłów, pow. Mińsko-Mazowieckiego, a mianowicie: osada włościańska, stanowiąca część osady zapisanej w tabeli likwidacyjnej tejże wsi pod Nr. 4, zawiera przestrzeni pięć hektarów 7106 metrów kwadrat. (czyli 10 morgów 60 prętów), w czem jest: 4 ha 7300 metr.^{2} ziemi ornej, około 4200 metrów łąki i około 5600 metrów lasu; osada ta korzysta z serwitutów w dobrach Mienia. Na osadzie znajdują się następujące budynki gospodarskie: a) wschodnia połowa domu mieszkalnego drewnianego, składającego się z pokoju i kuchni, z połową ganku i sieni, oraz połowa drugiej przystawionej sieni; b) stodoła z bali, kryta słomą, z przystawką szopą z desek, piwnica murowana, a obora, stajnia, chlewy i wozownia z bali pod jednem dachem słomianym z dwiema przystawkami z desek; c) drwalnia z desek. Przy budynkach są dwa sadki, w których znajduje się 200 sztuk drzew owocowych. Opisana osada ciągnie się od miejscowości zwanej „Dębniakiem" do miejscowości „Trąbiec". Nieruchomość ta należy prawem własności do Marcina Supiety, który otrzymał takową od ojca swego Jana Supiety w drodze działów za życia, na mocy aktu rejentalnego, sporządzonego przez notarjusza Restorfa w Mińsku-Mazowieckim, dnia 13/26 stycznia 1904 r. za Nr. 53. Majątek ten we wspólnem posiadaniu nie znajduje się, w zastawie nie jest, księgi hipotecznej nie posiada. Na osadzie znajdują się następujące inwentarze: a) żywy — dwie krowy i jałówka roczna; b) martwy: maszyna-młocarnia, młynek (wialnia) i wóz z drabkami.

Nieruchomość jest obciążona następującymi alimentami na rzecz Ewy Supieta, matki Marcina Supiety, które ciążą wspólnie na części majątku dłużnika Marcina Supiety i drugiej części osady № 4 należącej do Ignacego Supiety, zabezpieczone rzeczonym powyżej aktem rejentalnym № 53, a mianowicie: mieszkanie, opał, oświetlenie, 4 morgi ziemi uprawionej, w miejscowości według wyboru alimentarjuszki, pomieszczenie w stodole na zboże i w oborze dla 2-ch krów, paśnik dla dwóch krów latem, oraz prawo poboru połowy owoców ze wszystkich drzew owocowych i prawo łowienia ryb w stawach.

Według zawiadomień odnośnych urzędów na nieruchomości dłużnika ciążą zaległości podatków skarbowych, komunalnych i in. ogółem 99 zł. 92 gr., oraz 15 złotych grzywny administracyjnej.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 14.200 złotych. Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązani złożyć kaucji w wysokości 1.420 złotych.

Warunki licytacyjne i dokumenty dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału X Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Antonim Kajetanie Święckim, współwłaścicielu dóbr Rzewin, powiatu Płońskiego.

2) Janie Tyszka, współwłaścicielu dóbr ziemskich Bilino, powiatu Ciechanowskiego.

3) Karolu Auguście Heine, wierzycielu sumy 1400 rubli i ewikcji 140 rub. zabezpieczonych na hipotece dóbr Głowiennica, pow. Rypińskiego, w dziale IV pod Nr.Nr. 1 i 2; sumy 10.000 rubli i ewikcji 1.000 rub., zabezpieczonych na hipotece dóbr Kwaśno, osada młynarską, powiatu Sierpskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 9 i 10 i sumy 2.000 rubli, oraz ewikcji 300 rub., zabezpieczonych na nieruchomości Płockiej Nr. 96, w dziale IV pod Nr. Nr. 5 i 6.

4) Helenie Borowskiej, współwłaścicielce 11 morgów gruntu z dóbr Zagróbka, pow. Płockiego.

5) Marji vel Marjannie z Kocięckich Zglenickiej, wierzycielce sumy 5000 rubli zabezpieczonej na hipotece dóbr Błominko Gumowskie, powiatu Płońskiego, w dziale IV pod Nr. 11.

6) Aleksandrze Sobocińskim, właścicielu parceli oznaczonej na planie Nr. 3, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 300 sążni, pochodzącej z dóbr Michałkowo lit. A, powiatu Lipnowskiego.

7) Franciszku i Antoninie małżonkach Kamińskich, wierzycielach sum 400 rubli i 250 rubli 75 kop., oraz kaucji 40 rubli i 25 rubli, zabezpieczonych na hipotece dóbr Białe-błoto lit. A., powiatu Sierpskiego.

8) Włodzimierzu Zygmuncie Górniewiczu, właścicielu dóbr Turza - Wilcza lit. P., powiatu Lipnowskiego.

9) Ludwiku Skorupce, współwłaścicielu dóbr Ruda i Dzierzgowo lit. K., powiatu Przasnyskiego.

10) Janie Karwowskim, wierzycielu sumy 1000 rubli i ewikcji 100 rub. zabezpieczonych na dobrach poduchownych Kucice lit. B., powiatu Płońskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 4 i 5.

11) Julji vel Juljannie Frelkowej, wierzycielce sumy 1.500 rubli i ewikcji 150 rubli zabezpieczonych na dobrach: 1) Strzygi lit. A. i 2) Strzygi lit. B., powiatu Rypińskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 2 i 3.

12) Tomaszu Pawle Dyzmańskim, wierzycielu sumy 50.000 marek i kaucji 5.000 marek, zabezpieczonych na hipotece dóbr ziemskich Szlubowo lit. A. B., powiatu Przasnyskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 24 i 25.

13) Andrzeju Fijałkowskim, właścicielu dwóch parceli oznaczonych na planie Nr. Nr. 6 i 7, zawierających przestrzeni każda po 3 dziesięciny 2024 sążni, pochodzących z dóbr Maluszyn lit. F., powiatu Rypińskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na dzień 6 listopada 1926 roku w tymże wydziale hipotecznym w Płocku.

Józef Brudnicki, notarjusz przy Sądzie Okręgowym Płockim, obwieszcza, że zostało ogłoszone postępowanie spadkowe po śmierci następujących osób:

1) Antoniny z Pulkowskich Blechowej, współwłaścicielce nieruchomości płockiej Nr. 356.

2) Michała Rudowskiego, współwierzyciela sum 5.200 rub. i 30.800 rub. zabezpieczonych na dobrach Rumoka, pow. Mławskiego.

3) Konstantego Borzuchowskiego, wierzyciela ostrzeżenia na 500 rub. z procentami i kosztami, zabezpieczonego na dobrach Rumoka pow. Mławskiego.

4) Fajwla Szmerlaka i Nuty Szmerlaka, właścicieli nieruchomości płockiej Nr. 185½ D.

5) Hipolita Teodora Wąsowicza, wierzyciela sumy złotych 26625, zabezpieczonej na dobrach Jasienie, pow. Lipnowskiego.

6) Marjanny z Lemańskich Abend vel Wieczorkowskiej, wierzycielki 1000 rub., zabezpieczonych na dobrach Zbyszewo lit. K., pow. Lipnowskiego.

7) Aleksandra Wołkowyskiego, wierzyciela sumy 3.800 rub. i ewikcji 380 rub., zabezpieczonych na nieruchomości płockiej Nr. 369.

8) Arona Oksenberga, wierzyciela ewikcji 5.000 rub. i 7500 rub., zabezpieczonych na dobrach Kłabukowo Patrze i Kłabukowo Molendy A., pow. lipnowskiego.

9) Piotra Witolda Zalewskiego, wierzyciela sumy 3.250 marek i ewikcji 325 marek, zabezpieczonych na dobrach Strusino. pow. Ciechanowskiego.

10) Jana Jabłońskiego, współwłaściciela nieruchomości płockich Nr. 118 i Nr. 161.

11) Leona Chamskiego, właściciela dóbr ziemskich Siedlino i dóbr Strachówko, pow. Płońskiego.

Termin do zamknięcia tych postępowań spadkowych został naznaczony w kancelarji notarjusza Brudnickiego w Płocku na dzień 2 sierpnia 1926 roku.

---

d) Zagubione dokumenty.

Zgubiono legitymację nauczycielską z roku 1923, wydaną przez Inspektorat Szkolny w Warszawie na imię Marji Paczewskiej.

Unieważnia się zagubioną legitymację, wydaną przez Kuratorjum Okr. Szkolnego w Warszawie na imię p. Agnieszki Uzarewiczówny za № 6140, nauczycielki szkoły powszechnej w Kolnie, gm. Ręczaje, pow. Radzymińskiego.

Zgubiono legitymację urzędniczą № 21171 Zofji Pychówny, nauczycielki gminy Budziszczyce, okręgu Rawa Mazowiecka.

Dnia 4 grudnia 1925 r. zaginęła pieczęć okrągła z orłem z napisem „Urząd gminy Płonno". Średnica pieczęci 3 cm. 8 mm. Wymiary orła: od szczytu korony do końca ogona 2 cm. 3 mm., rozpiętość skrzydeł 2 cm.

Sołtys wsi Krzywie, gm. Łagiewniki, powiatu Łódzkiego zagubił pieczęć okrągłą kauczukową z orłem państwowem pośrodku z napisem na obwodzie koła u góry „Sołtys wsi Krzywie" drukiem dużym i wszystkie litery jednakowe, u dołu również na obwodzie koła „Gm: Łagiewniki, pow. Łódzki" drukiem drobnym, Napisy po bokach oddzielone były gwiazdkami.

Nowa pieczątka jest podobna do starej z tą różnicą, że druk na nowej pieczęci jest mniejszy od druku na starej. Między napisami zamiast gwiazdki — dwa znaki oo. Słowo „Gmina" zaczyna się małą literą i zamiast słowa „pow." — „Star.".

Unieważnia się paszport zagraniczny № 117 Ser. E. № 21932, wydany przez Starostwo w Lipnie, dnia 29.XII.1925 r., Józefie Jaworskiej I voto Olkiewicz na wyjazd do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Paszport ten został Jaworskiej skradziony w Warszawie.

Unieważnia się stały dowód osobisty № 978. Serja 55696, wydany przez Starostwo Kolskie, mieszkance m. Koła Icie, Surze Kempińskiej, dnia 27. VI.1925 r., który to dowód został przez Kempińską zagubiony dnia 29.X.1925 r.

Osobę legitymującą się powyższym dowodem należy zatrzymać i pociągnąć do odpowiedzialności.

WYKAZ

unieważnionych kart ewidencyjnoch sklasyfikowanych zwierząt pociągowych w powiecie skierniewickim.

№ zagubionej karty ewidencyjnej	Nazwisko i imię posiadacza konia	Gmina	Wiek, płeć, maść i t. p.	№ wydanego odpisu karty ewidencyjnej.
70307/IV.	Kołodziejczyk Wojciech	Słupia	l. 5, klacz kara, taborowy	81
71186/IV.	Gużewski Władysław	Korabiewice	l. 9, klacz sk-gniada tab.	51
71042/IV.	Wolniewicz Jan	"	l. 7. klacz gniada, tab.	52

e) Różne.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i uchwaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118/1924, poz. 1060) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 35/1925 r., poz.

239) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Strudze, gm. Somianka.

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie 3.000 zł.

Kasa może zaciągnąć zobowiązanie do 20 krotnej wysokości kapitałów zakładowych i zasobowego Kasy.

Dnia 8 kwietnia 1926 r. opierając się na art. 222 p. 3 Ustawy Wodnej (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936 z 1922 r.) zatwierdzono w starostwie Nieszawskiem, statut spółki meljoracyjnej pod nazwą, „Spółka Wodna Ołowki Broniewek” z siedzibą w Płowkach gm. Radziejow pow. Nieszawskiego.

Celem Spółki jest wykonanie meljoracji szczegółowej na 600 hektarach wsi Płowki, majątku Broniewek i maj. Głębokie.

Organami Spółki są: Zgromadzenie członków, Zarząd spółki w składzie 3 członków, przewodniczącego i zastępcy. Przewodniczący Związku i Komisja Rewizyjna w składzie 1 członka Zarządu i 2-ch członków wybranych przez Zgromadzenie Członków.

Władzą Nadzorczą Spółki Wodnej jest Starostwo Nieszawskie.

Zebrania Zgromadzenia członków zwołuje Zarząd przynajmniej 1 raz do roku w terminie do końca marca, celem przedłożenia sprawozdania i rachunków z całorocznych wydatków, prócz tego, ile razy tego interes Spółki wymaga, lub $^1/_3$ członków Spółki tego zażąda pisemnie z podaniem celu.

Do zakresu czynności zgromadzenia członków należy:

a) Wybór przewodniczącego jego zastępcy i członków Zarządu, oraz Komisji Rewizyjnej i ich zastępców.

b) Zatwierdzenie przedkładanych przez Zarząd rocznych sprawozdań rachunków, budżetu i bilansu.

c) Uchwalenie zmian zasadniczych w istniejących urządzeniach Spółki ich przebudowy, lub uzupełnienia nowemi budowlami.

d) Uchwalenie zmian w statucie Spółki.

e) Uchwalenie zmian w wykazie członków i nieruchomości należących do Spółki.

f) Uchwalenie wstąpienia do innej Spółki Wodnej.

g) Uchwalenie wynagrodzeń dla funkcjonarjuszów Spółki.

h) Uchwa'enie rozwiązania Spółki i sposoby jej likwidacji.

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. p. f. „LECH“, Sp. z o. o., Koszykowa 33, Tel. 403-66.